sai se tõeks, et õõldakse: siis said nende mollematte Silmad lahti, ja tundsid ennast allasti ollewad, se on, et nende Süddamettes nüüd jo tousid pahhad Himmud ja Ihhaldamissed se peäle, et nemmad teine teist allasti näggiwad, mis neil enne sedda mitte ei olnud (16.): ja Kawwalust olli neil nüüd ka jo, nenda kui sellel, kes neid pettis, sest nemmad piddasid warsi Nou, sedda Teotust omma Silmade eest ärrasata; nemmad wõtsid sured laijad Lehhed Wigi-Pudest, ja õmblesid ehk sõlmisid neid kokko, ja teggid ennestele Põlled, muist sedda pattust Kehha sega kinnikatta.

27. Se teine tõssine Assi, mis kurri Waim olli räkinud (23), olli se Hea- ja Kurja-Tundminne. Siitsadik tundsid Adam ja temma Naene sedda agga, mis hea olli, ja mitte sedda, mis kurri on; teistwisi sai se nüüd pärrast sedda. Jummal olli enne mittokord Adamaga räkinud kui üks Sõbber ja Tuttaw teisega, ja ühtegist Hirmust ja Kartussest ei teädnud Adam; agga kui nemmad mollemad nüüd kuulsid Jummala Heäle, mis señna ja teñna käis Rohho-Aedas, kui Pääw willuks sai, siis Adam ja temma Naene puggesid Jehowa Jummala Palle eest keske Rohho-Aia Pude sekka. Nenda nende enneste Südda tunnistas neile, et nemmad Kurja ollid teinud, sest muido ei olleks neil tarwis olnud Jummala eest põggeneda.

28. Jummal hüdis siis Adamat ja ütles: Kus sa olled? Ja temma ütles: Ma kuulsin so Heäle Rohho-Aedas, ja kartsin, sest minna ollen allasti, sepärrast puggesin ma eest ärra. Nenda Adam moistis nüüd walletada ka jo, ja arwas ehk sega läbbi peäsewa Jummala ees. Agga Jummal ütles: Kes on sul teäda annud,

Eesti-Ma Rahwa Kalender 1776, lk. 22